

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6.11.2017 v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE], **nar.** [REDAKCE], vedené pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr, zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 15.8.2017, č.j. 1 T 61/2017 – 161, **t a k t o :**

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] **se podle § 256 tr. řádu z a m í t á**

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 15.8.2017, č.j. 1 T 61/2017 – 161, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

[REDAKCE]
nar. [REDAKCE], okres Karviná, invalidní důchodce, trvale bytem [REDAKCE]

je vinen, že

dne 07.11.2016 v době od cca 19:15 hodin do cca 20:15 hodin v Českém Krumlově v ulici [REDAKCE], v bytě panelového domu č.p. [REDAKCE], poté, co k němu přišel na návštěvu poškozený [REDAKCE], nar. [REDAKCE], uzamkl vstupní dveře bytu a klíče si ponechal u sebe, v kuchyni bytu poškozenému opakovaně vyčítal, že se ho společně s jeho manželkou snaží zničit, žádal jej, aby se mu k tomuto vyjádřil a sdělil mu, co mají v plánu, a postupem doby, kdy mu poškozený neodpovídal, na něj již stejné požadavky křičel s tím, že má dvacet minut na to, aby mu to vysvětlil a řekl pravdu, neboť kolem 20:00 hodin přijde někdo, kdo mu s ním pomůže, že ho do něčeho zabalí a odtáhnou do lesa, přičemž někomu telefonoval, že poškozený tam už je, nechť přijde, a za chvíli do bytu přišel [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který na poškozeného zakřičel výtku ohledně sporu s pojištěním a poté odešel do obývacího pokoje, a obžalovaný nadále křičel na poškozeného, dožadoval se odpovědi na stále stejné otázky s tím, že jinak jej zbije, zabije a zakope v lese, přičemž odběhl do ložnice, kde měl uloženou legálně drženou samonabíjecí pistoli CZ P-07, při vědomí si toho, že poškozený o tom ví, kdy poškozený tohoto momentu využil, vzal klíče od bytu, které obžalovaný mezitím odložil na kuchyňskou linku, a z bytu utekl,

tedy jiného pohrůzkou násilí nutil, aby něco konal,

čímž spáchal

přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to samonabíjecí pistole CZ P-07, ráže 9 mm Luger, výrobního čísla B785008, a 135 ks ostrých nábojů ráže 9 mm Luger.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [REDAKCE]. Prostřednictvím své obhájky napadl rozsudek ve všech výrocích. Namítl, že okresní soud po provedení všech dostupných důkazů zaujal nesprávný právní názor, neboť nebylo jednoznačně prokázáno, že by obžalovaný jiného pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal. Mezi ním a poškozeným došlo ke slovní rozepři, neboť poškozený podporoval bývalou ženu obžalovaného v rozvodovém řízení, pomáhal jí se stěhováním apod. Obžalovaný je přesvědčen, že celou záležitost zinscenovali společně, aby byl nucen souhlasit s rozvodem manželství. O tom svědčí i skutečnost, že poškozený po incidentu, ačkoli mu mělo být nevolno a zvracel, jel za manželkou obžalovaného z Českého Krumlova do Českých Budějovic. Tehdejší výměna názorů mezi obžalovaným a poškozeným podle názoru obžalovaného nemohla dosáhnout intenzity, aby bylo nutno celou záležitost řešit v intencích trestního práva. Okresní soud zjevně nepřihlížel ani k rozporům ve výpovědi poškozeného ohledně uložení klíčů od bytu obžalovaného, nezaobíral se otázkou, zda obžalovaný měl skutečně pistoli v ložnici, a pokud ano, jak se o této skutečnosti dozvěděl poškozený. Poškozený i uvedl, že si není jistý, zda mu obžalovaný vyhrožoval, že ho zastřelí. Obhajoba se neztotožňuje s hodnocením důkazů ze strany okresního soudu. Svědkyně [REDAKCE] nic konkrétního neuváděla, popsala pouze rozhovor s poškozeným po telefonu, na což reagovala tím, že do bytu obžalovaného poslala svědkyni [REDAKCE], která jí posléze informovala, že poškozený v bytě již nebyl a ona si normálně povídala s obžalovaným. Svědkyně [REDAKCE] ve věci nevyprávěla. Okresní soud nehodnotil důkazy zcela objektivně, přes pochybnosti uvěřil výpovědi poškozeného. V závěru svého odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a znovu rozhodl o zproštění obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu, případně věc postoupil Městskému úřadu v Českém Krumlově podle § 222 odst. 2 tr. řádu.

Odvolací soud podle § 254 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost řízení, jež tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných podaným odvoláním. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Samotné řízení předcházející vyhlášení napadeného rozsudku netrpělo žádnými vadami, pro které by bez dalšího rozsudek nemohl obstát. Okresní soud při projednávání této trestní věci postupoval zcela v souladu se svými právy a povinnostmi, jak vyplývají z trestního řádu. Procesně správným způsobem provedl při hlavním líčení veškeré důkazy, které byly nezbytné pro objektivní rozhodnutí o podané obžalobě. Ostatně s úplností provedeního dokazování se ztotožňuje i obhajoba, která v tomto směru ve svém oprávněm prostředku nevznesla žádné námítky.

Odvolání obžalovaného je prakticky polemikou s hodnotícími úvahami okresního soudu, potažmo s jím učiněnými právními závěry. Pokud jde o hodnocení provedených důkazů, tak je nutno konstatovat, že to je vždy především věcí soudu prvního stupně, jenž jako soud nalézací důkazy osobně při hlavním líčení provádí, vyslýchá obžalovaného, poškozeného, svědky, v důsledku čehož má vytvořené nejlepší předpoklady pro posuzování jejich věrohodnosti, pro vytvoření vlastního přesvědčení o skutečném průběhu objasňovaného skutkového děje.

Okresní soud v Českém Krumlově v této trestní věci postupoval při hodnocení provedených důkazů plně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, které upravuje zásadu volného hodnocení důkazů. Úvahy, jimiž se při tomto procesu řídil, dostatečně podrobně a srozumitelně rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku, jež splňuje náležitosti kladené na odůvodnění rozsudku ustanovením § 125 odst. 1 tr. řádu. Jelikož odvolací soud považuje ve všech podstatných směrech skutkové i právní závěry soudu prvního stupně za správné, tak na odůvodnění napadeného rozsudku v podrobnostech odkazuje.

Okresnímu soudu nelze činit výtky, jestliže se při rozhodování o vině obžalovaného opřel především o výpověď poškozeného [REDAKCE]. Poukázal na to, že poškozený popisoval průběh celé události v rámci vedeného trestního řízení shodným způsobem, přičemž jeho výpověď nezůstala zcela osamocena, když dílem byla podporována výpovědí svědka [REDAKCE] a nepřímo především výpověďmi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE], které o celé události byly informovány bezprostředně po jejím skončení poškozeným na základě jeho telefonátu s [REDAKCE]. Do popisu události ze strany poškozeného zapadá i zjištění, že byt obžalovaného urychleně opustil, aniž by se stačil obout a dokonce v bytě zapomněl svůj kabát. Celkové vyhocnosti situace v bytě obžalovaného v inkriminované době odpovídá i ta skutečnost, že tehdy přítomný svědek [REDAKCE] považoval za potřebné přivolat svědkyni [REDAKCE], když se obával o bezpečnost přítomného nezletilého dítěte obžalovaného.

Takto zjišťované skutečnosti vedou odvolací soud k závěru, že okresní soud, nejenže dospěl ke skutkovým zjištěním, o nichž nejsou důvodné pochybnosti, ale že správně i kvalifikoval zjištěný skutek. Není totiž důvod bagatelizovat tehdejší počínání obžalovaného, jak se snaží obhajoba. Poškozený byl nikoli po zanedbatelnou dobu omezován na své osobní svobodě obžalovaným, který uzamkl byt, ale navíc obžalovaný poškozeného nutil ke sdělení informací týkajících se manželství obžalovaného, které se rozpadalo. Poté, co poškozený nikterak na žádosti obžalovaného nereagoval, uchýlil se obžalovaný k výhrůžkám zbitím, likvidací, které adresoval poškozenému přímo, či nepřímo v rámci telefonátu s další osobou, a to svědkem [REDAKCE], jenž se vzápětí do bytu též dostavil. Poškozený se pod vlivem všech těchto okolností důvodně cítil ohrožen, když mu bylo na základě předchozího přátelského vztahu s rodinou obžalovaného i známo, že obžalovaný je držitelem střelné zbraně, kterou má uloženou v ložnici. Poté, co se obžalovaný v rámci své stupňující verbální agresivity vzdálil do ložnice, využil poškozený této situace k útěku z bytu.

Obžalovaný byl právem uznán vinným přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, neboť pohrůzkou násilí nutil poškozeného k tomu, aby něco konal, aby mu sdělil informace o manželce, které požadoval. Svým průběhem, délkou trvání, způsobem provedení nejde o bagatelní počínání, které by nedosahovalo stupně společenské škodlivosti stíhaného přečinu a nebylo tak třeba přistupovat k trestně právní odpovědnosti obžalovaného.

Okresní soud nepochybil v neprospěch obžalovaného ani při rozhodování o jeho potrestání. Je naopak zřejmé, že přihlédl vyváženým způsobem ke všem skutečnostem významným z hlediska rozhodnutí o druhu a výměře trestu. Uložený trest odnětí svobody ve výměře 1 roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 2 let rozhodně nelze považovat za potrestání nepřiměřeně přísné. Jde o vysloveně výchovné potrestání stanovené prakticky toliko v jedné sedmině zákonné trestní sazby (6 měsíců až 4 roky) se zkušební dobou určenou v jedné čtvrtině zákonného rozpětí (1 rok až 5 let). Takovýmto trestem okresní soud dal výraz závažnosti projednávaného skutku, dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, míře jeho zavinění, motivaci a pohnutce obžalovaného, jež mají reálně podklad v neunesení

rozpadu jeho manželství. Okresní soud důvodně poznamenal, že s ohledem na postoj obžalovaného nemohl v jeho prospěch přihlížet k doznání a ani k lítosti projevené nad svým činem.

Při splnění podmínek ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku okresní soud rozhodl i o uložení trestu propadnutí věci, a to krátké střelné zbraně se střelivem z vlastnictví obžalovaného, která nepřímo byla užita ke spáchání stíhaného činu. Užití předmětné zbraně nenašlo odraz v použité právní kvalifikaci [§ 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku], neboť poškozený právě okamžiku, kdy obžalovaný odešel do místnosti, kde střelnou zbraň přechovával, využil k útěku z bytu, aniž by vyčkával možného ohrožení své osoby právě za pomoci zbraně. Zbraň tak nebyla přímo k nátlaku na poškozeného použita, ale nepřímo (skrytě), jak uvádí okresní soud se tak stalo, neboť jak poškozený, tak obžalovaný si byly vědomi toho, že obžalovaný disponuje střelnou zbraní a má ji uloženu v ložnici, kam v rámci vygradovaného incidentu odběhl. Poškozenému se nelze podívat, že se s ohledem na neadekvátní počínání obžalovaného, jenž mu opakovaně vyhrožoval fyzickou likvidací, obával použití střelné zbraně proti své osobě. I s ohledem na osobnostní profil obžalovaného, jak vyplývá ze závěrů znaleckého psychiatrického posudku je zcela na místě propadnutí předmětné zbraně, aby v budoucnu nemohla být obžalovaný použita ke spáchání obdobného protizákonného jednání, jako v nyní projednávané trestní věci.

Ze všech shora rozvedených důvodů muselo být odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 256c tr.ř., § 256e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

a) Nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného.

b) Obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.)

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího

soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 6.11.2017

JUDr. Jiří T r n k a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Zákostecká